

Ladornie

dn. 9. XI 1946

Moje wspomnienia zbrodni niemieckich.

Wyprowadzenie

W chwilach wstydliwego Niemców do naszej
 szkoły nie było z ich strony żadnych po-
 wziętych się zmusić nad Polakami. Ale kiedy
 się umocnili, zaczęli porzynać z Polakami
 coraz gorzej. Pamiętam, a było to w roku
 1943, miesiąca nie pamiętam, dość że było
 to latem. Wybrano najprędzejszych obywa-
 li naszego miasta w liczbie 30 osób i
 powieszono ich na szubku wzniesionym i tak
 wisieli przez cały dzień, ~~to nie mogłem~~
 aby się Polacy przyglądali. A ja,
 kiedy pośrednio zobaczyłem, to zaraz
 uciekłem do domu, bo nie mogłem pa-
 trwać na taką okropność. Drugim razem
 byłem świadkiem, kiedy Niemcy wstrzelali
 znów 10 osób, pod jedną z kamienic w
 mieście. A co była za przyczyna, że ich
 wstrzelano, to mi nie było wiadomo.
 Następnego miesiąca wyprowadzili z wię-

91
z rękoma znów 20 osób, i wrzucali ich około
dworca kolejowego, tam gdzie było najwięcej
płotków wstających na pociąg. Następnego
tygodnia wrzucali znów 10 osób, i znów
w miesiąc pod komunię. Jedem z rannych
po odjęciu Niemców podniósł się i niekiedy
wzruszył. A kiedy Niemcy wrócili i nie było
jednego z tych 10 to dorzucił pierwszego le-
pszego z drogi i dodali do liczby 10.

Nowak Jan